

БЪЛГАРСКА ФЕДЕРАЦИЯ ПО БОКС

АНАЛИЗ

ЗА

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ВЪТРЕШНИЯ СПОРТЕН

КАЛЕНДАР

НА БЪЛГАРСКАТА ФЕДЕРАЦИЯ ПО БОКС

ЗА СПОРТНО-СЪСТЕЗАТЕЛНАТА 2013/2014 г.

**УАСТИЕ И ПРЕДСТАВЯНЕ НА СПОРТНИТЕ И БОКСОВИ
КЛУБОВЕ ОТ СТРАНАТА**

СОФИЯ, 2015

Годината беше наситена с отговорни и важни за българския бокс събития. През тази година се навършиха 20 години от организирания бокс в България. В международен аспект особена тежест дадоха резултатите на българските боксьори и организационният потенциал на БФБокс, доказан по убедителен начин пред органите на АИБА.

Българските боксьори в различните възрастови групи и пол участваха в редица международни форуми, от които излизаха с чест.

Женският отбор участваше на Европейското първенство в Букурещ – Румъния, откъдето спечели 4 отличия:

- Стойка Петрова – БК „Русе” – Европейска шампионка;
- Севда Асенова – БК „Русе” – сребърен медал;
- Светлана Каменова – БК „Русе” – „Добруджа” Добрич – сребърен медал;
- Деница Елисеева – БК „ЦСКА” София – бронзов медал.

Големият успех ни отреди второ място в Европа по спечелени медали след Русия.

- Световно първенство за младежи и Олимпийска квалификация за Младежките Олимпийски игри в Китай.
- Благой Найденов – „Славия” София – Световен шампион;
- Душко Благовестов – „Черно море” Варна – бронзов медал.

Освен двамата медалисти с 5-ти места, квоти за участие в Олимпийските игри в Китай спечелиха:

- Даниел Асенов – „Априлец Бояджик”;
- Николай Чавдаров – „Тайсън” Благоевград;

На Европейското първенство за 13-14-годишни в Унгария нашите боксьори спечелиха 4 медала:

- Петър Асенов – „Тракиец” Пазарджик – сребърен медал;
- Цветелин Димитров – „Сторм” София – бронзов медал;
- Антонио Стойков – „Македония” Благоевград – бронзов медал;
- Петър Йорданов – БК „Русе” – бронзов медал.

На Европейското първенство за момичета и девойки в Италия нашите боксьорки спечелиха 3 медала:

- Еми-Мари от БК „Левски” – сребърен;
- Михаела Николова – БК „Локомотив” София – бронзов;
- Мария Павлова – БК „Арда” Кърджали – бронзов.

На Първенството на страните от Европейската общност за мъже в София нашите боксьори спечелиха 4 медала:

- Георги Андонов – кат. 49 кг – златен;
- Симеон Чамов – кат. 69 кг – златен;
- Айрин Исметов – кат. 64 кг – сребърен;
- Стефан Иванов – кат. 56 кг – бронзов.

На Олимпийските игри за младежи в Китай спечелихме 2 медала:

- Благой Найденов – златен;
- Душко Михайлов – сребърен.

Най-ценният успех за БФБокс през 2014 г. дойде от корейския град Джеджу, където на Световното първенство за жени състезателката в кат. до 54 кг Станимира Петрова стана убедително Световна шампионка, а 5-ти места заеха Стойка Петрова и Деница Елисеева.

На Европейското първенство за младежи Даниел Асенов спечели сребърен медал, а при юношите Георги Трайков – бронзов медал. Така в края на годината БФБокс отчете 22 медала, спечелени в най-големите международни спортни форуми в бокса, което я нарежда в челото на най-успешно представящите се през годината федерации.

БФБокс в лицето на своето ръководство прави всичко възможно да осигури необходимите условия за повишаване на класата на националните избраници и запазването за бокса на изгряващите таланти. Освен това БФБокс показва голям потенциал за организационни възможности, провеждайки перфектно Световно първенство за младежи – валидно и за Олимпийските квалификации за Младежките Олимпийски игри през 2014 г. в Китай, както и четири полупрофесионални вечери на АИБА Профибокс в София в категория до 81 кг.

Представителите на БФБокс все по-осезаемо фигурират в структурите на АИБА и ЕУБЦ, като това се отнася преди всичко за Красимир Инински, Емилия Груева, Стела Стоянова и Август Иванов.

Със своите организационни възможности БФБокс оказва голяма помощ на Румънската федерация по бокс при организирането на Европейското първенство по бокс за жени в Букурещ. БФБокс съвместно с АИБА организира в Хасково курс за нови международни съдии, в който участваха 15 представители на българската боксова съдийска колегия.

Последното доказателство за големия организационен потенциал на БФБокс е проведеното Европейското първенство на страните от Европейската съюз за мъже в София.

Не трябва обаче да се забравя това, че за да се стигне до върха на пирамидата трябва да се тръгне от нейната основа. А основата в българския бокс са неговите клубове – тези, които произвеждат националните състезатели и ги подават на различните национални гарнитури. А всичко това е следствие на първенствата от Държавния спортен календар на БФБокс, които се явяват като огледало за организационните, спортно-технически и материални възможности на спортните клубове по бокс.

Като следствие на проведеното през 2013 г. Световно първенство за девойки – от спортно състезателните 2013/2014 г. БФБокс започна провеждането на ДЛОП, ДЛШ и Купа „България” за девойки. Те се проведеха едновременно със същите състезания за жени, поради което не станаха в тежест на спортния календар.

Календарът беше съкратен от 18 държавни първенства и Купа „България” на 13, като де факто за Купа „България” се признаваха някои от кръговете на ДЛОП за различните възрасти.

Намаляването на състезанието според нас не донесе спортно-технически ефект, а обратно – някои от клубовете протестираха, че като няма състезания, няма как да задържат подрастващите в бокса. Потвърждение за това е участието в открития турнир в София в стадион „Локомотив” на 7 клуба от страната, сред които един автобус с боксьори чак от „Добруджа” – Добрич. Добрите впечатления от организираните от Столичния боксов съюз турнири се допълват от станалия вече традиционен турнир, организиран от БК „Пирин” в Благоевград, в който участват представители на 9-10 боксови клуба от областта и страната.

Може би ще се наложи актуализация на годишния спортен календар, който сега се оказва зависим преди всичко от изискванията на националните треньори от кандидатски - студентски изпити за ВУЗ и специализираните училища, от матури, абитуриентски балове, ангажименти на залите за спортни игри и др. Считаме, че за БФБокс е необходим календар, който като се приеме веднъж да не се променя в движение. Това нещо трябва да имат предвид и клубовете, които кандидатстват за домакинства през годината.

През годината боксовите клубове картотекираха в шестте възрастови групи 977 боксьори, което прави средно приблизително 163 души за възрастова група. Бяха регистрирани 1879 участници, което прави средно по 85 души на първенство. Намалените показатели в сравнение с предишните години се дължат на:

- Министерството на младежта и спорта отпусна пари за клубовете през месец юни, когато вече първенствата приключваха;
- Липсата на заплати за по-голяма част от треньорите по места намалява ефективността от тяхната работа. А за тези треньори, които бяха стимулирани от БФБокс, ефектът от работата на голяма част от тях поне засега е незабележим. Това беше доказано от ДЛШ за жени и мъже, където участваха съответно 33 жени и 66 мъже – нещо недопустимо в съвременната

история на българския бокс. В допълнение на това ще отбележим множеството лекарски забрани в ДЛШ при мъжете, което в голяма степен обезличи първенството.

Тук е мястото да отбележим, че новата система за оценяване на работата на боксовите клубове, въведена от Министерството на младежта и спорта, стимулира само 4-5 клуба, докато потърпевшите бяха малките клубове, които дължат своето съществуване само на средствата от тотализатора. Учудващ е и фактът, че въпреки това, БФБокс е сред най-добре представящите се федерации;

- Парите за клубовете, сравнени с 2013 г., бяха намалени. Тези факти обричат някои от боксовите клубове на мизерно съществуване и никакъв принос за имиджа на БФБокс и за собствения такъв. Въпреки всички отрицателно действащи фактори върху благополучието на клубовете, резултатите на националните избраници доказват, че в бокса изворът на таланти не спира и бъдещето му е гарантирано.

През годината домакинства от републиканския спортен календар по бокс бяха дадени от УС на БФБокс на боксовите клубове: „Русе”, „Победа” Бургас, „Ивайло” Велико Търново, „Ботев” Пловдив, „Тайсън” Благоев град, „Локомотив” София, „Хасково”, „Габрово”, „Арда” Кърджали.

Отговаряйки на всички изисквания на БФБокс, с домакинството най-успешно се представиха: „Русе”, „Арда” Кърджали, „Габрово” и „Ивайло” Велико Търново.

Боксовите клубове „Победа” Бургас, „Локомотив” София, „Ботев” Пловдив не изпълниха решението на УС на БФБокс за максимум 18 лв за хотел за отборите и съдиите и то в периоди, когато клубовете бяха нямаха средства. Просто всички бяха представени пред свършен факт. Ръководството на БФБокс е решило за в бъдеще оферти над 18 лв за настаняване в хотел да не се приемат.

Домакините от БК „Хасково” също се справиха с всички изисквания, както за самото състезание, така и за курса за Международни съдии. Забележките към тях се отнасят преди всичко до състоянието на ринга, който не отговаряше не само за ранга на състезанието, а и на такъв, на който се провеждаше практически изпит за международни съдии. За в бъдеще Хасково ще бъде домакин само когато си стегне ринга на нивото на изискванията.

Съсредоточавайки се към справките, приложени към анализа, виждаме, че обликът на състезанията от спортния календар на БФБокс дават няколко боксови клуба: „Русе”, „ЦСКА”, „Левски”, „Сторм”, „Локомотив” София, „Добруджа” Добрич, „Победа – Черноморец” Бургас, „Ивайло” Велико Търново и „Априлец” с. Бояджик, а за международния престиж на бокса към тях се включват „Славия” София, „Самоков”, „Хасково”, „Тракиец” Пазарджик и благоевградските клубове „Пирин”, „Тайсън” и „Македония”, както и „Арда” Кърджали.

Базирайки се на резултатите през годината като проспериращи клубове ще отбележим столичните „Сторм”, „Локомотив” и „Левски София Запад”. Положително развитие имат боксовите клубове „Пирин” Благоевград, „Ботев” Пловдив и „Романе Таланти” Лом. Зад техните успехи стоят Йордан и Димитър Митеви от „Сторм”, Борислав Георгиев – „Локомотив” София, Демира Дичева и Пламен Янков от „Левски София Запад”, Андон и Георги Шавулеви от „Пирин” Благоевград, Валентин Поптолев, Иван Нешев и Иван Киселаров от „Ботев” Пловдив и Славчо Илиев от боксов клуб „Романе таланти” – Лом. Голям спад в дейностите и резултатите в сравнение с 2013 г. бележат: „Спартак” Плевен, „Черно море” Варна, „Юнайтед спорт” Пловдив, „Славия” София, „Локомотив” Русе, „Мизия” Плевен, „Тракиец” Пазарджик, „Омуртаг”, „Македония” „Благоевград” и столичните „Академик” и „Септември”. Това са все клубове със стабилни позиции в близкото минало, които в момента се крепят от един двама добри боксьори или изобщо нямат нищо за отбелязване. С голямото преимущество пред другите клубове за това, че имат спортни училища на територията си и при това без никакъв прогрес в сравнение с предишните години са: „Светкавица” Търговище, „Севдалин Василев” Хасково, клубовете от градовете Пловдив, Плевен, Ямбол, а в Сливен нацяло липсва прием и обучение на боксьори.

Нееднократно БФБокс предупреждава клубовете да не водят неподготвени боксьори на състезанията от календара, тъй като е нежелателно да се получават тежки контузии, травми и нокаути, като за пример ще дадем тежкия нокаут, който получи боксьор от „Спартак” Плевен на шампионатът за мъже в Кърджали, което ни накара да настръхнем от притеснение. Такива случаи трябва да бъдат като обеща на ушите на треньорите, които ги подценяват. През годината един от най-важните фактори за обективизиране на резултатите от състезанията беше боксовото съдийство.

РСК начело с инж. Август Иванов изпълни задачите, които ѝ се поставят от ръководството на БФБокс: съдийският състав беше значително редуциран до нивото на състав, който е способен да се справи с всякакви изисквания, голяма част от които бяха наложени напоследък от АИБА. РСК съвместно с инструктори от АИБА проведе успешно изпит за международни съдии, в който участваха 15 български съдии с републиканска категория. Успешно беше въведена новостта относно броя на реферите (максимум 7), като съдийството на времето се поема от почиващите рефери. РСК оказва значителна помощ на БФБокс при организирането и провеждането на турнир „Странджа”, Световното първенство за младежи и Европейското първенството на страните от Европейския съюз, както и на турнирите АПБ.

За високото ниво на съдийството на републиканските първенства и Купа „България” говори фактът, че за разлика от други години, през 2014 г. контестации нямаше. Пожелаваме на РСК да продължава и през 2015 г. в същия дух.

Приложените към анализа справки дават пълна информация за организационното спортно-техническо и икономическо ниво на всеки един клуб по бокс от страната.

Статистиката показва, че боксовият клуб „Русе“ от гр. Русе е единствения от страната, който е участвал във всички състезания от спортния календар. Клубът е водач в две от статистическите справки, има пълна хегемония при жените и е в челните редици при подрастващите. В неговите редици са: Европейската шампионка Стойка Петрова, сребърните медалистки Севда Асенова и Светлана Каменова и бронзовият медалист Петър Йорданов, което прави клуба водещ по национален принос. Стабилността на клуба е осигурена благодарение на безкористната подкрепа на г-н Илия Сяров и няколко спомоществователи, а спортно-техническото ниво се крепи на уменията на треньорите Павел Сяров, Съби Събев и Калоян Димитров. Просто в момента този клуб е като еталон за всички останали.

ЦСКА е клубът, който фигурира в тройките и на четирите справки, като през годината е спечелил най-много медали от личните шампионати на различните възрасти. През тази година освен при мъжете и жените, вече имат успехи и при подрастващите, което е добър атестат за работата на треньорите Фикрет Ахмедов, Даниел Петров и Александър Мартинов. Голям плюс в тяхната работа е наличието на спортно училище „Ген. Владимир Стойчев“, което осигурява възможност за целогодишно учение и спортуване. Субекти за подражание от младите са шампионите при мъжете Александър Александров, Симеон Чамов и Радослав Панталеев и носителката на вече трети бронзов медал от Европейски първенства Деница Елисеева.

Боксовият клуб „Сорм“ от София регистрира най-голям прогрес в спортно-техническото си развитие в сравнение с всички останали клубове. Клубът е водещ при подрастващите, като е с най-добър коефициент при отборните класирания за ученици и юноши. От 22-ма картотекирани състезатели има спечелени 10 медала, от които 7 златни, което говори за качествен подбор, а това на свой ред е свидетелство за добрата работа на треньорите Йордан и Димитър Митеви. Клубът вече има и национален принос: бронзов медал на 14-годишния Цветелин Димитров от Европейското първенство за ученици, като перспективата по този показател е насърчителна.

„Левски“ София запази позициите си сред водещите клубове от страната, като ги потвърди със 7 шампионски титли и 95 участия във всички състезания, в които клубът участва. Общият му актив от спечелени медали е 17, като сред тях се отличават с многократни шампионски титли при мъжете Георги Андонов, Стефан Иванов и Тервел Пулев. Считаме, че треньорите Юрий Славчев и Владислав Георгиев трябва да акцентират по-голяма част от вниманието си към работата с подрастващите, където освен юношата с безспорен талант Борислав Велев други имена не правят интригуващо впечатление. Безспорен талант при девойките е шампионката Еми-Мари Тодорова, на която предричаме позитивно бъдеще, потвърдено със сребърен медал от Европейското първенство.

„Локомотив“ София заедно със „Сорм“ е от най-прогресиращите клубове в системата на БФБокс. Ентузиазмът на президента Борислав Георгиев, добрата селекция и работа дадоха резултати, които вкараха БК „Локомотив“ София в шестцилите на нашите класации. Девойките са най-добри в страната, като сред тях

изпъкват шампионките Розалия Пайчева. Габриела Свиленова и Михаела Николова. Големи надежди се възлагат пред шампиона при младежите до 22 години – исполина Димитър Божилов. Има още доста имена за изброяване, които, надяваме се, новопривлечените треньори Пламен Янков и Роман Цветков да направят известни на боксовата общественост. БК „Локомотив” заслужава адмирации и за това, че е домакин неколkokратно в годината на организираниите от Столичния боксов съюз открити турнири по бокс. Клубът регистрира и национален принос от бронзовия медал на Михаела Николова.

Както през предишните години, боксовият клуб „Победа - Черноморец”, гр. Бургас регистрира резултати, които го класират сред десетте най-добри клуба в страната. Резултатите му се дължат преди всичко на подрастващите ученици и юноши, докато в останалите възрастови групи впечатлява само националът Елиан Димитров – шампион за мъже в категория до 60 кг. Все още считаме, че на клуба липсва женското направление и приноса към националния спорт. Считаме, че клубът закъсва с треньорските кадри: Цветан Попов е вече консултант, тъй като възрастта и здравето му не позволяват да държи лапи и всичко останало от треньорството, а Радослав Суслеков е трайно контузен, което също е препятствие в треньорството. Така че трябва да се помисли за привличането на още един треньор, което, смятаме, няма да бъде проблем за спонсора и Президент на клуба Сава Чоролеев. Имаше време, когато „Победа” печелеше отборни титли освен при подрастващите и при мъжете. Не считаме, че е голямо постижение второто място при юношите, спечелено в гр. Бургас. Статистиката показва, че никъде извън Бургас клубът не е участвал с повече от 4 боксьори, като по този показател преди него са 27 боксови клуба. Треньорският състав и Изпълнителният директор – инж. Иван Попов, международен съдия по бокс – демонстрираха организационен потенциал с провеждането на ДЛОП – II-ри кръг за юноши в гр. Бургас: нещо, което от години не беше ставало и по този начин показаха, че може да се разчита за бъдещи домакинства. Това може да стане при положение, че клубът има какво да покаже пред бургаската спортна общественост.

НСА София регистрира значително отстъпление в сравнение с предишните години, когато беше в тройките на отделните класации. Сега е извън шестте най-добри и това се дължи на спада при женския и мъжкия бокс, които са основни за клуба. Националните състезатели са по-малко в сравнение с преди. Естеството на клуба му дава възможност на селектира най-добрите младежи и девойки, които трябва да растат в спортно-техническото си развитие, а то е в ръцете на треньорите Евтим Лефтеров и Борислав Божков, които явно трябва да запретнат ръкави, за да достигнат предишното ниво на представяне на клуба. Гордост за клуба е световната шампионка Станимира Петрова.

„Добруджа” – гр. Добрич е един от най-добрите боксови клубове в страната. Клубът акцентира в работата с подрастващите, при които растат много талантиливи момчета, юноши и девойки – нещо, което вещае добро бъдеще за добричкия бокс. БК „Добруджа” даде за българския бокс сребърната медалистка от Европейското първенство за жени Светлана Каменова, а с участието си в Републиканските

първенства и Купи „България” клубът създава колорит на състезанието със стила, който демонстрират неговите боксьори. Това е клубът, който пледира, че състезанията за подрастващите са малко и че трябва да се допълнят с отделен ДЛШ за всяка възраст. Клубът се прости с дългогодишния си треньор Михаил Георгиев и сега Президентът Ивелин Иванов разчита на енергичния и много емоционален треньор Йордан Мирчев, който при наличието на 28 картотекирани състезатели може би ще наложи привличането на още един треньор в учебно-тренировъчния процес. Очакванията ни са за бъдещи позитивни резултати от клуба. Клубът има възможности за организиране на състезания от републиканския спортен календар. При бокса като индивидуален спорт най-важни са класиранията на отделните състезатели, докато при отборните класирания важно е това, колко състезатели с позитивни качества от една възрастова група представя всеки клуб.

Боксовия клуб „Левски София Запад” дължи своите шампионски титли на девойките, които се представиха доста убедително на ДЛШ, където спечелиха 3 златни и 1 бронзов медала. Клубът е картотекирал 22-ма боксьори, сред които липсват най-малките 13-14-годишни: нещо, което е голяма слабост предвид бъдещето му. В края на спортната година напусна треньорът Пламен Янков и сега пред Президента Демира Дичева стои дилемата за треньор. Надяваме се, че резултатите на клуба няма да бъдат временно явление.

„Локомотив” Русе спечели през годината 3 шампионски титли, 2 от които чрез жените – нещо, което през следващата година сигурно няма да се повтори, тъй като многократната шампионка Силвия Христова обяви официално, че прекратява със състезателната си дейност. Клубът е картотекирал само 14 състезатели, нещо, което е твърде недостатъчно, тъй като с повече от трима в едно състезание не е участвал. Считаме, че бъдещите активи на Айрин Исметов и Валентина Пенева няма да са достатъчни за повишаване авторитета на клуба. Треньорите Алексей Василев и Алексей Рибчев трябва, освен голямото внимание към профибокса, да обърнат лице и към подрастващите, ако не желаят за клуба да се говори само в минало време.

„Априлец” от ямболското село Бояджик е вече утвърден член на групата от боксови клубове, които правят облика на българския бокс. Треньорът Димитър Мутафов е обикалял ямболските села като Левски, за да създаде ядрото от боксьори, които му се отблагодаряват с резултати в България и чужбина. Голям потенциал имат тримата братя Асенови, а най-приятната изненада на Младежкото първенство направиха убедителните победи на шампиона Хасан Неджибов, който с бокса, който демонстрира, доказва, че трябва да бъде привлечен в националния отбор. Впечатляват и победите на селския отбор при младежите в ДЛОП и Купа „България” – нещо, което трудно се отдава на трендовете от София. Възхитени сме от енергията, която още блика от 79-годишния заслужил треньор Димитър Мутафов. Дано синът му Тодор наследи поне част от качествата на баща си, за да може клубът да съществува още много години.

След впечатляващата победа през изминалата година на Купа „България“ за мъже изведнъж резултатите на боксовия клуб „Ивайло“ от Велико Търново през 2014 г. се оказаха твърде скромни. Добро впечатление оставят двама талантиливи боксьори – Здравко Попов и Гинко Банабаков, които спечелиха шампионските титли съответно при младежите на възраст 17-18 години и младежите до 22 години. Клубът е картотекирал само 17 боксьори, като това е оказало влияние при учениците и юношите, които имат скромни резултати. Мъжете, които бяха водачи след ДЛОП – I-ви кръг, не успяха да се съберат за II-рия кръг и останаха четвърти. БК „Ивайло“ е клуб, който няма финансови проблеми, благодарение на Президента Емил Димитров и треньора Евгени Донеv. Клубът има човешки потенциал за бъдещи успехи, който трябва да се развива, за да се търсят успехи и на международния ринг.

Боксов клуб „Добрич“ е клуб със спортни възможности, който през годината акцентира своята работа към подрастващите ученици и юноши. Позитивен актив са шампионските титли на ученика Наим Раим и юношата Валентин Илиев. Само треньорско недоглеждане лиши от шампионска титла талантиливия и един от малкото боксьори в България със силен удар Митко Николов. Клубът е дал на България медалиста от Световно и Европейско първенство Юлиан Строгов и настоящата европейска шампионка за жени Стойка Петрова – нещо, което го задължава да доразвие качествата на подрастващите до международен престиж. Вярваме, че президентът Добри Йорданов и треньорът Стефан Атанасов силно желаят това.

Боксовия клуб „Габрово 91“ в общи линии запази статуквото от представянето си през миналата година. Най-добро класиране регистрираха учениците, които в ДЛОП са на четвърто място, а в Купа „България“ – второ място, спечелили са 5 медала, от които 2 са златни чрез Стефан Атанасов и Явор Георгиев. Наличието на трима треньори: Митко Иванов, Иво Голаков и Боян Бинев и безрезервната подкрепа на президента Георги Лазаров са предпоставки за бъдещи успехи така, както стана през изминалата година с Европейския вицешампион Здравко Михайлов. Клубът се проявява и като успешен домакин на състезания от републиканския календар и според нас е с възможности да домакинства и голямо международно състезание.

Боксовият клуб „Пирин“ от Благоевград през годината регистрира водеща позиция сред трите клуба на града. Бяха картотекирани 20 боксьори, като участие имаше при всички възрасти, без жените. Най-успешно се представиха учениците, които спечелиха 2 шампионски титли и 2 бронзови медала. Шампиони станаха Кристиан Георгиев и Владимир Поповски, а в отборното класиране са на 5-то място. Президентът на клуба и същевременно треньор свещеник Андон Шавулев и синът му Георги демонстрират организационни възможности с провеждането на вече традиционния турнир „Пирин“, в който участват до 9-10 клуба от областта и страната и на който клубът демонстрира многоброен и добър човешки потенциал. Вярваме, че в бъдеще Емануил Богоев няма да остане единствения боксьор с национален принос за клуба напоследък.

Боксов клуб „Ботев” от град Пловдив постепенно се „изправя на крака”, възстановява си предишното статукво. Все още занимаващите се в клуба са недостатъчни, показател за което е участието основно при юношите и младежите, където са и скромните им постижения – 2 златни, 1 сребърен и 6 бронзови медала. Шампиони са младежът Митко Кръстев и при мъжете – Мартин Поптолев. Все още неуспешно преминава адаптацията при жените на световната шампионка за девойки Венелина Поптолева. Треньорите Валентин Поптолев, който е и Президент на клуба, Иван Нешев и Иван Киселаров трябва да помислят за селекцията при децата и при женското направление, в които клубът имаше традиции. Пловдив е удобна дестинация за провеждане на състезание, стига да не се получават пробиви в цените на хотела – така, както стана по време на ДЛШ за мъже.

„Черно море” е клуб, който в момента развива бокс само при учениците, юношите и младежите. Резултатите са малко по-лоши от миналата година, но за сметка на това младежът Душко Благовестов освен, че спечели шампионската титла, стана бронзов медалист от Световното първенство за младежи и спечели квота за участие в Младежките Олимпийски игри в Нанджин, където стана втори. Шампионска титла за клуба спечели и юношата Раймонд Артакович. Считаме, че тези резултати са все още недостатъчни за клуба, който е дал на България най-много супербоксьори. Вярваме, че треньорите Димчо Савов и Георги Бояджиев имат възможностите да изградят последователи на Душко Благовестов. Допълнителен стимул за тях е държавното спортно училище гр. Варна, което ги е приютило.

„Кико” от София е боксов клуб, който в последните години постепенно слиза надолу в градацията на боксовите клубове от страната. През 2014 г. клубът беше отделил сериозно внимание само на една възрастова група – юношите, където е и основният му актив от медали – 2 златни и 2 бронзови. Шампиони станаха Никола Павурджиев и Георги Трайков, като вторият се очертава с голям потенциал. Отборът е 4-ти в ДЛОП и 3-ти за Купа „България”. Друго позитивно за този клуб не можем да отбележим. Президентът-треньор Кирил Бонев освен служебна заетост подготвя докторат в НСА и е занижил ангажираността си към клуба, поради което и масовостта се е занижила, но като го познаваме, сме сигурни, че той няма да допусне повече клубът му да изпада в посредственост.

„Юнайтед спорт” от гр. Пловдив е клуб, който в сравнение с 2013 г. рязко е занижил своята дейност. През миналата година е регистрирал 52 участия, докато сега са само 28, картотекирал е 18 души, докато сега са само 12. Шампиони са Алекс Кунчев при юношите и Николай Мутавски при младежите, а медалите са само 5. Просто недостатъчно за клуб за двама, обезпечени треньори: Иван Михайлов и Стефан Панайотов и Президент и спонсор Димитър Добрев, който обезпечава безрезервно клуба си. Голям плюс за клуба е, че ползва приоритетите на Спортното училище като и тренировъчната зала и на територията на училището. Явно треньорите трябва да се ангажират със сериозна селекция и прием в СУ, ако искат да работят за откриването на таланти в бокса, на такива, които ще носят спортна слава на Пловдив.

Боксовият клуб „Арда” от гр. Кърджали се е настанил трайно сред най-активните в бокса клубове. Картотекирал е 47 боксьори и участва в първенствата на всички възрастови групи, където е регистрирал 78 участия. Под ръководството на Президента и треньор Стоян Узунов кърджалийските боксьори са спечелили 5 медала, от които 2 златни. Шампиони са Мария Павлова при девойките и Мехмед Филипов при учениците. Най-силно са представени девойките, които са на трето място в отборното класиране. БК „Арда” се оказва един от най-добрите домакини на Републиканските първенства и Купи „България”, като неговите оферти са най-приемливи от участващите боксови клубове и от БФБокс. Клубът регистрира национален принос чрез бронзовия медал на девойката Мария Павлова от Европейското първенство за девойки.

Боксов клуб „Хасково” заема място в златната среда на нашите класации. Картотекирани са 20 боксьори и са регистрирани 40 участия. Спечелените медали са малко – само 3, но 2 от тях са златни. Шампиони са Станимир Делчев при юношите и Ведат Маринов при младежите до 22 години. В редиците на клуба е бронзовият медалист от миналогодишното Европейско първенство Александър Калинов, който трябва да се готви сериозно, ако иска да потвърди авторитета си в Европа и защо не и в света. БК „Хасково” беше успешен домакин на ДЛЮП – II-ри кръг за младежи с малки забележки, касаещи ринга. Президентът Иван Панайотов и треньорът Младен Сталев доказаха, че заслужават да им се гласува доверие и в бъдеще.

Боксовият клуб „Спартак” от гр. Плевен е може би клубът с най-голям спад на дейността и резултатите в сравнение с близкото минало. Процесът се разви през изминалата година, а през тази се потвърди. Клубът е спечелил само 3 медала, от които 2 златни на шампионите при учениците Красимир Александров и Наско Николов. За клуб с традиции, какъвто е „Спартак”, това е съвсем недостатъчно. Като се има предвид и това, че има национално спортно училище и треньора Георги Тончев, треньор с опит, недоумяваме защо се стигна дотук, след като и Президентът на клуба Борислав Гергиев е доста запален по бокса. Клубът, който се класираше постоянно в тройката на отборните класирания при мъжете, на последното състезание се яви сам, без треньор Еленио Петров и не остави следа с представянето си.

Боксовият клуб „Светкавица” от град Търговище е редовен участник в почти всички първенства на БФБокс. В града има спортно училище, в което на шат са треньорите-братя Йордан и Генади Симови. Спортно-техническите резултати обаче не впечатляват – само 3 медала в индивидуалните шампионати, като два от тях са шампионски – на девойката Бойка Вачева и на младежа Денис Емилов. В отборните класирания клубът няма по-предно класиране от 14-то място. Считаме, че за възможностите, които се предполагат за развитието на бокса в града резултатите са недостатъчни. Затова рецептата е работа и пак работа, в тренировъчната зала да се появят последователи на бившите национали Любомир Атов и Валентин Костов.

Боксовият клуб „Славия” от гр. София има в редиците си само един републикански шампион и това е новият световен и олимпийски шампион за младежи

Благой Найденов. Но след този супер успех на международната сцена виждаме от приложените справки, че положението на клуба не е розово. Просто не е присъщо на този клуб, който беше от водещите в страната, да изпадне под златната среда на клубовете в страната. Кадрите са способни, като се започне от директора Николай Стоянов и се стигне от треньорите Йордан Стоянов и Аспарух Гергиев. Може би е необходимо да се преодолее рутината, която ги е обхванала и ги дърпа надолу. Не може да има бъдеще клуб, който не работи с най-малките: децата.

Боксовият клуб „Романе таланти” от гр. Лом е един от тези, които са акцентирали работата си изключително с подрастващите. Считаме, че това е правилна стратегия, предвид скромните материално-икономически възможности на клуба и затова оценяваме спечелените 10 медала, от които единият е шампионски като личен успех на треньора Славчо Илиев. Пожелаваме по същия начин, както досега, клубът да продължава да се изкачва в нашите класации.

Армейският боксов клуб „Сливен” също заема непривично място в нашите класации, предвид традициите от близкото минало. Само 16 картотекирани боксьори: добро участие и представяне при учениците и по-нататък само при мъжете на братята Антон и Кристиан Стефанови. В гр. Сливен е едно от най-добрите спортни училища в страната, но от няколко години боксът в него липсва. Върху този проблем трябва да се концентрира голяма част от дейността на утвърдените и способни треньори Щилиян Кабранов и Димитър Пехливанов, които са доказвали, че могат да създават боксьори за националните гарнитури, защото няма ли подрастващи, няма бъдеще. Клубът разполага с много добра тренировъчна база, а освен това има организационни възможности за приемане на домакинства от републиканския спортен календар. Всички предпоставки ни карат да очакваме постепенно възраждане на сливенския бокс. Дано треньорският труд в бъдеще бъде адекватно възнаграден.

„Севдалин Василев” е боксовият клуб от гр. Хасково, който е един от най-масовите участници в републиканските боксови прояви. Концентрирал е своето участие във възрастовата група на учениците, където са и успехите му: по един медал от трите цвята. Явно рутината и физическите възможности на 73-годишния треньор Пенко Хаджиангелов не му позволяват да разширява дейността си и в другите възрасти. А възможности за това му дават спортното училище и базата, с която разполага. Просто статуквото в този клуб е такова и на този етап не виждаме как би се променило. Явно Пенко трябва да мисли за млад специалист до себе си, а такъв поне засега в Хасково няма.

Боксовият клуб „Тайсън” от Благоевград е скромен клуб, който е концентрирал своята дейност предимно с работата с юношите и младежите, където са и успехите му: по един златен, сребърен и бронзов медал от личните шампионати. Гордост за клуба е петият от Светоното първенство за младежи Николай Чавдаров, който също така покри квота за Младежките Олимпийски игри. Клубът се крепи от ентузиазма и усилията на Президента-треньор Румен Чавдаров, който има смелостта и се справя с вземането на домакинства от републиканския спортен календар. Ако всеки малък клуб подаде на

националните гарнитури по само един състезател, както го прави БК „Тайсън”, боксът в страната ще процъфтява.

За боксовия клуб „Тракиец” от гр. Пазарджик няма особено поле за коментари. Рязко занижена дейност в сравнение с първите години от своето създаване. Само 5 картотекирани състезатели, 13 участия в състезания предимно при учениците и юношите и само 2 медала при учениците, като единият е шампионски – на талантливия Петър Асенов, който донесе и сребърен медал от Европейското първенство за ученици през тази година. Другият медалист от ДЛШ при учениците е сребърният Георги Михайлов. Има още едно талантливо момче при юношите – Теодор Коев и това е всичко. А клубът има условия да бъде един от най-добрите в България – има добра тренировъчна база, голям човешки потенциал и възможности за поемане на домакинства от спортния календар на БФБокс. Считаме, че апатията, която е обхванала Президента-треньор Ангел Поюков и другия треньор Николай Николов трябва да бъде преодоляна. В противен случай клубът има опасност да загуби и възможностите за субсидиране от ММС– нещо, което ще го доведе до фалит.

Едноименният клуб от град Елхово е един от най-миниатюрните в системата на БФБокс – само трима картотекирани боксьори – 1 ученик и двама юноши. Резултатите им обаче впечатляват – една шампионска титла при юношите и сребърен медал. Шампион е Симеон Димитров в категория до 54 килограма и то убедително срещу силни съперници. Стилът му ни дава основание скоро да го видим и в националната гарнитура. Вицешампион е ученикът Дянко Андонов в категория до 41.5 кг. Двамата боксьори са гордостта на града и на Президента и треньор Димчо Карасалиев, на когото пожелаваме да търси таланти като упоменатите момчета.

„Самоков” е също малък клуб в нашата федерация. Картотекирани са 7 боксьори, които са реализирали 20 участия в състезанията за ученици, младежи и мъже. Гордост за клуба е шампионът при младежите в свръхтежката категория – гигантът Ангел Ангелов. Клубът разполага с добра тренировъчна база. Има условия за домакинства от републиканския календар, но на този етап им липсват организационните възможности за това. Треньорът Веселин Славчов няма щат за треньор и е принуден да изкарва прехраната на семейството в друга професия, въпреки че има боксова специалност от НСА. Това засега е спирачка за позитивно развитие на клуба, която дано бъде преодоляна с намирането на спонсор или с включването на бокса в програмата на местното спортно училище.

Боксовият клуб „Омуртаг” е един от тези, които олицетворяват дейността на БФБокс във вътрешния спортен календар – 44 участия от 21 картотекирани боксьори във всички възрасти, без женското направление. Седем медала без нито една шампионска титла не е актив за завиждане. Явно в момента главата на Президента-треньор Фикрет Ереджебов е ангажирана с реализация на бизнес проекти, което спира развитието на бокса. Освен това, сигурно го е обхванала рутината от вече дългогодишната самостоятелна борба за развитието на бокса в „Омуртаг”. Фикрет е човек с опит и хъс, поради което вярваме, че ще преодолее обхваналата го апатия.

Боксовият клуб „Мизия 80” от гр. Плевен подобно на съгражданите от „Спартак” рязко е занижил дейността си през годината – участия само при младежите и мъжете и само 3 спечелени медала, без златен. Може би за малкото медали причина е това, че лидерът им Детелин Далаклиев не участва в личния шампионат при мъжете. Притеснение буди фактът, че липсва работа и участие при подрастващите ученици и юноши, което е голям проблем за бъдещото развитие на клуба. Явно за в бъдеще върху тези възрасти трябва да се концентрира вниманието на Президента-треньор Александър Владимиров, за да може клубът да заеме място в по-горните места на нашите класации.

Боксовият клуб „Ямбол” е един от емблематичните за българския бокс, характерен със своите традиции в този спорт и отношението на спортната общественост в града към него. В момента клубът осъществява значително участие в състезанията от спортния календар на БФБокс във всички възрасти без жените, т.е. на участие БК „Ямбол” е спечелил 9 медала от личните шампионати за различните възрасти, но липсва шампионска титла. Този актив според нас е недостатъчен, предвид това, че клубът притежава добра база, спортно училище, човешки потенциал и обществен актив, особено в лицето на авторитетния и пред БФБокс международен съдия Атанас Николов. Явно треньорът Дончо Дончев трябва да се пробуди от обзелата го летаргия, за да заработи за откриването и развиването на таланти, нещо, което с успех е правил. Надяваме се, че и завърналият се в града, завършил НСА специалност „Бокс” Ангел Димов, ще му помага във всички начинания. Град Ямбол е може би най-привлекателната дестинация за БФБокс и боксовите клубове за провеждане на състезания от републиканския спортен календар.

Боксов клуб „Национал” от гр. София е малък клуб със скромно участие в дейността на БФБокс. Основната възрастова група на клуба е учениците, където са спечелени 4 от общо 5 медала за годината от работата на треньорите Мартин Кръстев и Антон Чамов. Все още очакваме да открият и развият поне един талант за някоя от националните гарнитурни.

Боксов клуб „Македония” – гр. Благоевград е също един от малките клубове във БФБокс – имат само 5 картотекирани боксьори и 3 спечелени медала без шампионска титла. Клубът обаче има принос към националния спорт: от бронзовия медал от Европейското първенство за ученици на Антонио Стойков, който може да се впише на 100% към актива на способния треньор Кирил Масларски, който е характерен с това, че умее да създава добри боксьори с усет за техния талант.

Боксовият едноименен клуб от село Първенец, Пловдивско регистрира известен спад в дейността си в сравнение с миналата година. Треньорите Петър Кренчев и Йордан Горев проявяват голямо желание за добро представяне и темперамент при участието на техните възпитаници в състезанията. За разлика от миналата година, когато спечелиха 5 медала, сега медалистите са двама: по един сребърен и един бронзов. Тогава са картотекирали 18 боксьори с 30 участия, а сега катотекираните са само 10 с 22 участия. Това показва, че първоначалният ентузиазъм е спаднал и сега

клубът се е настанил в долната част на нашите класации. Може би деятелите от Първенец трябва да обменят опит с другия селски клуб – „Априлец” – за да разберем каква е рецептата за постигането на високи спортни постижения.

„Ладимекс”, Перник, е боксов клуб, който от доста години крета в дъното на нашите справки. Град Перник има голям човешки потенциал за селекция в бокса, но за съжаление боксовият клуб се отчете с участие на 5 юноши старша възраст, които участваха и при мъжете, и с юноши в ДЛОП – I-ви кръг. За клуб, който имаше традиции в близкото минало, 2 медала (без шампион) са просто невзрачно представяне. А Президентът-треньор Манол Йорданов е квалифициран кадър със специалност в НСА, но явно ангажиментите му в бизнеса не му позволяват да се ангажира много с бокс. А базата на клуба е добра – има и спортно училище, но поне засега клубът не задоволява и нас от БФБокс. Има добра спортна зала, близо е до София, но не смее да вземе домакинство, защото няма какво да покаже.

За останалите клубове, фигуриращи в нашите справки, участието е епизодично, а класирането – незабележимо. Неотговаряйки на изискванията на ММС и БФБокс за получаване на средства, нямащи спонсори, те са обречени на мизерно съществуване. Надяваме се, че нещата в „Септември” София, „Червен бряг”, „Бдин” Видин, „Олимпия” Разград, „Спартак” Пловдив ще се подобрят през новата година. Клубът на Тодор Занданов съществува, благодарение на това, че подава състезатели на другите столични клубове и на голямата любов към бокса на Тодор Занданов, което вдъхновява някои бивши негови боксьори системно да му помагат.

За останалите клубове просто няма какво да се коментира. Държавните първенства и Купи „България” доказаха, че са люпилня за таланти в бокса: нещо, което се потвърди и от участието и представянето ни на най-големия в боксовите форуми в Европа и света. Това показва, че боксът е жив, въпреки многократните проблеми, обхванали българския спорт напоследък и че бокса ще го бъде!

Димитър Армутлиев